

משנה - נדרים

פרק ב - משנה ג

יש נדר בתוך נדר, ואין שבועה בתוך שבועה. כיצד, אמר הריני נזיר {נד} אם אכל {כה}, הריני נזיר אם אכל, ואכל, חייב על כל אחת ואחת. שבועה שלא אכל, שבועה שלא אכל, ואכל, אינו חייב אלא אחת {נד}:

פרק ב - משנה ד

סתם נדרים להחמיר, ופרושם להקל. כיצד, אמר הרי עלי כבשר מליח, כיון נסך, אם של שמים נדר, אסור. אם של עבודה זרה {נז} נדר, מתר. ואם סתם, אסור. הרי עלי כחרם, אם כחרם של שמים, אסור. ואם כחרם של כהנים, מתר. ואם סתם, אסור. הרי עלי כמעשר, אם כמעשר בהמה נדר, אסור. ואם של גרן, מתר. ואם סתם, אסור. הרי עלי כתרומה, אם כתרומת הלשכה נדר, אסור. ואם של גרן, מתר. ואם סתם, אסור, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, סתם תרומה ביהודה אסורה, בגליל מתרת, שאין אנשי גליל מכירין את תרומת הלשכה. סתם חרמים, ביהודה מתרין, ובגליל אסורין, שאין אנשי גליל מכירין את חרמי הכהנים: